

Het liefdevolle onbekende

Waar is ergens wanneer nergens hier

De man stond voor me. In zuivere maar onzinnige taal sprak hij tot iets dat hij mijn essentie noemde. Volgens de vreemde man met een eigenaardige taal zou ik moeten geloven dat wat ik ergens noem mij leidt tot nergens. Met deze woorden liet hij me achter. Ik barstte in lachen uit maar ook barstte iets in mij dat niet tot lachen leidde. Ik voelde me naakt en verlangend naar wat voor mij bekend was. Ik had helemaal nog niet door dat hij me een onbekend verhaal in stuurde dat niet mijn leven kostte maar het heeft gered.

Ik voel me naakt zonder deken over me heen. Mijn doek van geborgenheid glijdt van me af in het bijzijn van een menigte ogen. Ik voel me bleek worden waar ik eerder nog een vurige dons over mijn wangen had. Gespannen armen maar een warme omhelzing van een ik naar mijn ik leiden me naar de liefde van een hoger zelf aan een innerlijk kind. Het deken dat eerder nog van me afgleed, dat deken dat ik al jarenlang over mij heen hield om mijn kleine ikje te bedekken van de menigte, datzelfde deken was een jarenlange vlucht. Het onbekende nergens waar ik nog zo bang van was, werd een liefdevolle omhelzing aan mezelf.

Het lijkt een eeuwigheid later wanneer ik met een rauwe blik de spiegel in kijk. Deze vrouw lijkt ver van mij. De afstand tussen ons in is de liefde en waar ik ooit dacht dat liefde mensen bij elkaar bracht, weet ik nu heel zeker dat het er soms voor moet kiezen ons van elkaar te scheiden maar altijd vinden we elkaar terug.

Eén omhelzing en de vreemde man had gelijk. Het jarenlange deken over mijn naakte huid was mijn ergens maar het leidde me tot nergens. Verandering is nodig om verandering te zien. Overstappen van een veilige cocon naar het onbekende gaat niet zonder verlies. Je wordt vervreemd van vrienden en dierbaren en zeker niet te onderschatten, vervreemd van wie je altijd dacht te zijn maar één omhelzing is één genoeg om te ervaren wie er achter je gezicht schuilt, achter je lichaam, je taal. We vinden elkaar terug. Ooit had ik het ergens nodig maar nu gebruik ik ergens om je nergens te kunnen weerzien.

Denkend aan jou

Verloren tussen dansers

Verloren in de dans

Verloren tussen hoofd en hart

Geen weg te vinden naar balans

Verloren aan je denkend

Gedachten aan je schenkend

Verloren door je ogen

Verloren door je lach

Verloren door het denken aan je

's nachts en overdag

Een liefdevolle kus aan de dood

Ik werd in zijn locker geplaatst.

Als een akelige herinnering aan het leven.

Als een liefdevolle kus aan de dood.

Een kleine miniatuur van wat ooit was

en van wat nooit had mogen zijn.

Enkel de stoffige wanden van het kluisje

weten mij de liefde te bieden die hij ooit aan mij gaf.

Tot ook deze verder gingen bij het vinden van een nieuwe eigenaar.

Blind

Het donker maakt plaats voor een lichte schijn.

Eén waar ik eeuwig verenigd mee zal zijn.

Op zoek naar zonsondergang, heimwee naar kleur.

Ik ben de nacht kwijt.

Zie enkel een lichte schijn.

Eén waar ik eeuwig verenigd mee zal zijn.

Op zoek naar het blauw van de zee, het rood en groen van Kerst.

Heimwee naar zwart, verlangend naar de nacht.

Ik zie niets meer dan een lichte schijn.

Eén waar ik eeuwig verenigd mee zal zijn.